

Stk. 2. Straffen kan stige til hæfte eller fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er

- 1) voldt skade på unge mennesker under 18 år eller fremkaldt fare herfor eller
- 2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelse.

Stk. 3. Sker der ikke konfiskation af udbytte, som er opnået ved overtrædelsen, skal der ved udmåling af bøde, herunder tillægsbøde, tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel, jf. stk. 2, nr. 2.

Stk. 4. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde, hæfte eller fængsel i indtil 1 år. Det kan endvidere bestemmes, at straffen kan stige til hæfte eller fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført under stk. 2.

Stk. 5. Er en overtrædelse begået af et selskab, en forening, en selvejende institution, en fond eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 2

I lov nr. 476 af 30. juni 1993 om beskyttelse af havmiljøet, som ændret ved lov nr. 207 af 29. marts 1995 foretages følgende ændringer:

1. Efter § 43 indsættes som § 43 a:

»§ 43 a. Miljø- og energiministeren kan udstede forbud mod, at et skib anløber danske havne, såfremt

- 1) skibet afsejler eller fortsætter sin sejlads trods et sejladsforbud efter § 43, eller
- 2) skibet undlader at anløbe et reparationsværft, som udpeges efter aftale med miljø- og energiministeren, med henblik på at udbedre de forhold, som førte til tilbageholdelsen.

Stk. 2. Ligeledes kan miljø- og energiministeren efter anmodning fra et andet EU/EØS-land udstede forbud mod anløb af danske havne, når et skib har overtrådt bestemmelserne for en tilbageholdelse meddelt af dette EU/EØS-land.

Stk. 3. Når der er udstedt et anløbsforbud over for et skib, kan miljø- og energiministeren give tilladelse til anløb af en bestemt dansk havn, hvis skibets fortsatte sejlads indebærer risiko for tab af menneskeliv, skade på havmiljøet, bydende nødvendige sikkerhedshensyn gør det påkrævet eller med henblik på at afhjælpe fejl og mangler.

Stk. 4. Miljø- og energiministeren ophæver et anløbsforbud, når de forhold, som førte til anløbsforbudet er bragt i orden.

Stk. 5. Miljø- og energiministeren informerer straks de øvrige EU/EØS-lande om udstedelse og ophævelse af forbud mod anløb af danske havne med henblik på iværksættelse af tilsvarende tiltag i disse lande.«.

2. I § 51, stk. 4, indsættes efter »§ 43«: »eller § 43 a, stk. 1 eller stk. 2«.

§ 51. Amtsrådets eller i Københavns Kommune kommunalbestyrelsens afgørelser om dumpning af optaget havbundsmateriale, jf. § 26, stk. 1, kan påklages til miljøministeren, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Amtsrådets eller i Københavns Kommune kommunalbestyrelsens afgørelse om dumpning af optaget havbundsmateriale inden for de områder, der er nævnt i § 26, stk. 5, kan påklages til de miljøklagenævne, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse. §§ 102, 104, 105, stk. 1, 105, stk. 2, 1. pkt., 106 og 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse. I stedet for de beskikkede sagkyndige medlemmer, der er angivet i § 105, stk. 2, i lov om miljøbeskyttelse, medvirker ved behandling af klagesager efter denne lov sagkyndige medlemmer, der beskikkes af miljøministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra:

- 1) Sammenslutningen af Danske Havne, Foreningen af Danske Privathavne, Københavns Havnebestyrelse, Århus og Ålborg Kommunalbestyrelser, Trafikministeriet, Danmarks Havfiskeriforening, Danmarks Fiskeriforening, Foreningen af Ral- og Sandsugere og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i forening.
- 2) Miljøbestyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen i forening.

Stk. 3. Klage efter stk. 1 sendes til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Denne myndighed sender klagen til klagemyndigheden.